

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Tlač a informácie

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 73/07

16. október 2007

Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-411/05

Félix Palacios de la Villa/Cortefiel Servicios SA

SÚDNY DVOR SPRESŇUJE PODMIENKY UMOŽŇUJÚCE ČLENSKÝM ŠTÁTOM STANOVIŤ ROZDIEL V ZAOBCHÁDZANÍ ZALOŽENÝ NA VEKU

Cieľ podporiť prístup k zamestnaniu prostredníctvom jeho lepšieho rozdelenia medzi generácie, ktorý vychádza zo všeobecného kontextu vnútroštátnej právnej úpravy, možno v zásade považovať za „v kontexte vnútroštátnych právnych predpisov“ „objektívne a primerane“ odôvodňujúci rozdiel v zaobchádzaní založený na veku, ktorý zaviedli členské štáty.

Účelom smernice z roku 2000¹ je stanoviť všeobecný rámec pre boj proti určitým formám diskriminácie, okrem iného vrátane diskriminácie založenej na veku, v oblasti zamestnania a povolania. Rozdielne zaobchádzanie založené priamo na veku predstavuje v zásade diskrimináciu zakázanú právom Spoločenstva. Smernica však umožňuje členským štátom stanoviť také rozdielne zaobchádzanie a považovať ho za nediskriminačné, ak je v kontexte vnútroštátnych právnych predpisov objektívne a primerane odôvodnené oprávneným cieľom, okrem iného oprávnenými cieľmi politiky zamestnanosti a trhu práce. Navyše, prostriedky na dosiahnutie tohto cieľa musia byť primerané a nevyhnutné.

Španielska právna úprava považuje za platné ustanovenia o povinnom odchode do dôchodku uvedené v kolektívnych zmluvách, ktoré ako jediné podmienky vyžadujú to, aby zamestnanec dosiahol vekovú hranicu na odchod do dôchodku – stanovenú na 65 rokov – a splňal ostatné kritériá nároku na poberanie starobného dôchodku podľa svojho režimu účasti v oblasti sociálneho zabezpečenia.

Pán Palacios de la Villa pracoval pre spoločnosť Cortefiel od roku 1981 ako organizačný riaditeľ. V roku 2005 mu Cortefiel oznámil skončenie pracovného pomeru z dôvodu, že dotknutá osoba dosiahla vek povinného odchodu do dôchodku. Ku dňu oznámenia pán Palacios de la Villa dovŕšil obdobie výkonu práce potrebné na poberanie starobného dôchodku zo systému sociálneho zabezpečenia vo výške 100 % svojho vymeriavacieho základu.

Domnievajúc sa, že uvedené oznámenie sa rovná jeho prepusteniu, pán Palacios de la Villa podal žalobu na španielsky súd, ktorý položil Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev niekoľko

¹ Smernica Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Ú. v. ES L 303, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 79).

prejudiciálnych otázok týkajúcich sa výkladu smernice z roku 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani.

Na úvod Súdny dvor zdôrazňuje, že vnútroštátna právna úprava, podľa ktorej skutočnosť, že zamestnanec dosiahol vek stanovený na povinný odchod do dôchodku, má automaticky za následok skončenie pracovného pomeru dotknutej osoby, ovplyvňuje dĺžku pracovnoprávneho vzťahu medzi zamestnancom a jeho zamestnávateľom a všeobecnejšie výkon profesijnej činnosti dotknutého zamestnanca, keďže bráni jeho budúcej účasti na aktívnom živote. Taká právna úprava členského štátu teda stanovuje pravidlá vo vzťahu k „podmienkam zamestnania a pracovným podmienkam vrátane prepúšťania a odmeňovania“ v zmysle smernice z roku 2000, a teda patrí do jej pôsobnosti.

Súdny dvor pokračuje, že vnútroštátna právna úprava tohto typu sa musí považovať za priame stanovenie nepriaznivejšieho zaobchádzania so zamestnancami, ktorí dosiahli tento vek, v porovnaní so všetkými ostatnými zárobkovo činnými osobami. Taká právna úprava teda zavádza rozdielne zaobchádzanie založené na veku.

Ďalej Súdny dvor skúma prípadné odôvodnenie tohto rozdielného zaobchádzania.

Zdôrazňuje, že španielska právna úprava bola prijatá na podnet sociálnych partnerov ako súčasť **vnútroštátnej politiky, ktorá smeruje k podpore prístupu k zamestnaniu prostredníctvom jeho lepšieho rozdelenia medzi generácie. Skutočnosť, že uvedená právna úprava formálne neodkazuje na cieľ takej povahy, automaticky nevyklucuje, že by mohla byť odôvodnená.**

Súdny dvor totiž usudzuje, že iné okolnosti, ktoré vychádzajú zo všeobecného kontextu dotknutého opatrenia, môžu umožniť identifikáciu cieľa, ktorý je v jeho pozadí, na účely súdneho preskúmania, čo sa týka jeho odôvodnenia.

Z kontextu, v ktorom bola španielska právna úprava prijatá, vyvodzuje, že táto úprava smeruje k regulácii vnútroštátneho trhu práce najmä na účely potlačania nezamestnanosti. Oprávnenosť takého cieľa všeobecného záujmu pritom nemožno rozumne spochybniť so zreteľom na smernicu z roku 2000 a zmluvy EÚ a ES, keďže podpora vysokej úrovne zamestnanosti tvorí jeden z cieľov, ktorý sleduje tak Európska únia, ako aj Spoločenstvo.

Taký cieľ teda musí byť v zásade považovaný za „v kontexte vnútroštátnych právnych predpisov“ „objektívne a primerane“ – ako stanovuje smernica z roku 2000 – odôvodňujúci rozdiel v zaobchádzaní z dôvodu veku, ktorý zaviedli členské štáty.

Súdny dvor napokon pripomína, že za súčasného stavu práva Spoločenstva členské štáty, ako aj prípadne sociálni partneri na vnútroštátnej úrovni disponujú širokým rámcom voľnej úvahy nielen pri výbere sledovania určeného cieľa v oblasti sociálnej politiky a politiky zamestnanosti, ale aj pri definovaní opatrení, ktorými ho môžu uskutočniť. Vnútroštátne opatrenia stanovené v tomto kontexte však nesmú ísť nad rámec toho, čo je „primerané a nevyhnutné“ na dosiahnutie cieľa, ktorý sleduje dotknutý členský štát.

Nezdá sa byť pritom nerozumné, aby sa orgány členského štátu domnievali, že povinný odchod do dôchodku z dôvodu, že zamestnanec dosiahol stanovenú vekovú hranicu, môže byť primeraný a nevyhnutný na dosiahnutie oprávneného cieľa sledovaného v rámci štátnej politiky zamestnanosti, ktorý pozostáva z podpory plnej zamestnanosti uľahčením prístupu k trhu práce.

Uvedené opatrenie okrem toho nemožno považovať za nadmerne zasahujúce do oprávnených požiadaviek zamestnancov, ktorí povinne odišli do dôchodku z dôvodu, že dosiahli stanovenú vekovú hranicu, pokiaľ sa relevantná právna úprava neopiera iba o určený vek, ale rovnako berie do úvahy okolnosť, že dotknuté osoby po skončení svojej profesionálnej kariéry finančnú náhradu v podobe priznaného starobného dôchodku, ako ho stanovuje španielsky režim, ktorého výšku nemožno považovať za neprimeranú.

Preto Súdny dvor usudzuje, že taká právna úprava nie je nezlučiteľná s požiadavkami smernice 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

Jazyky, ktoré sú k dispozícii: BG CS DE EN ES EL FR HU IT NL PL PT RO SK SL

Úplné znenie rozsudku sa nachádza na internetovej stránke Súdneho dvora:

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=SK&Submit=rechercher&numaff=C-411/05>

Vo všeobecnosti je znenie na internete prístupné v deň vyhlásenia rozsudku od 12. hodiny SEČ.

Podrobnejšie informácie Vám môže poskytnúť pán Balázs Lehóczki

Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028